

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. Σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ρήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἶσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶ καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἶμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἶσι, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο, αὐτὰ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐσήκωσε τὰ μάτια του εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε, «Πατέρα, ἦλθε ἡ ὥρα· δόξασε τὸν Υἱόν σου, διὰ νὰ σὲ δοξάσῃ καὶ ὁ Υἱός σου, σύμφωνα μὲ τὴν ἐξουσίαν ποὺ τοῦ ἔδωκες ἐπὶ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ δώσῃ ζωὴν αἰώνιον εἰς τὸν καθένα ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τοῦ ἔδωκες. Αὕτῃ εἶναι ἡ αἰώνιος ζωή: τὸ νὰ γνωρίζουν σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ὁποῖον ἔστειλες. Ἐγὼ σὲ ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, ἐτελείωσα τὸ ἔργον ποὺ μοῦ ἔδωκες νὰ κάνω, καὶ τώρα δόξασέ με σύ, Πατέρα, πλησίον σου μὲ τὴν δόξαν ποὺ εἶχα μαζί σου πρὶν νὰ ὑπάρξῃ ὁ κόσμος. Ἐφανέρωσα τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποῖους μοῦ ἔδωκες ἀπὸ τὸν κόσμον. Δικοὶ σου ἦσαν καὶ τοὺς ἔδωκες σ' ἐμένα, καὶ τὸν λόγον σου ἔχουν τηρήσει. Τώρα κατάλαβαν ὅτι ὅλα ὅσα μοῦ ἔδωκες, εἶναι ἀπὸ σένα, διότι τὰ λόγια ποὺ μοῦ ἔδωκες, τοὺς τὰ ἔδωκα καὶ αὐτοὶ τὰ ἐδέχθησαν καὶ ἐγνώρισαν ἀληθινὰ ὅτι ἐβγήκα ἀπὸ σένα καὶ ἐπίστεψαν ὅτι σὺ με ἔστειλες.

Ἐγὼ γι' αὐτοὺς παρακαλῶ, δὲν παρακαλῶ γιὰ τὸν κόσμον, ἀλλὰ γιὰ ἐκείνους ποὺ μοῦ ἔδωκες, ἐπειδὴ εἶναι δικοὶ σου, καὶ ὅλα τὰ δικά μου εἶναι δικά σου καὶ τὰ δικά σου εἶναι δικά μου, καὶ ἔχω δοξασθῆ δι' αὐτῶν. Δὲν θὰ εἶμαι πλέον εἰς τὸν κόσμον, ἐνῶ αὐτοὶ θὰ εἶναι εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι σ' ἐσένα. Πατέρα ἅγιε, φύλαξέ τους μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ὀνόματός σου ποὺ μοῦ ἔδωκες, διὰ νὰ εἶναι ἕνα ὅπως εἴμεθα ἡμεῖς. Ὅταν ἤμουν μαζί τους εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ τοὺς ἐφύλαττα μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ὀνόματός σου· ἐκείνους ποὺ μοῦ ἔδωκες τοὺς ἐφύλαξα καὶ κανένας ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἐχάθηκε παρὰ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ γραφὴ. Ἀλλὰ τώρα ἔρχομαι σ' ἐσένα, καὶ αὐτὰ τὰ λέγω ἐνῶ εἶμαι ἀκόμη εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἔχουν τὴν χαρὰν μου μέσα τους τελείαν.